

YENİ DÖNEM ALACA HÖYÜK KAZILARI

Aykut Çınaroğlu*

Anadolu Arkeolojisinde, “İlk Milli Kazı” olarak anılan Alaca Höyük, 19. yüzyılın ilk yarısından bu yana, gerek gezginler gerekse de bilim insanları tarafından bilinir. Atatürk, 1930’lu yıllarda arkeolojik kazı yaptırmayı düşünmeye başlamış ancak o dönemde, ülkede arkeolog bulunmadığını dikkate alarak, Konya’dan, devrin Başbakanı İsmet İnönü’ye 13 maddelik ünlü telgrafını çekmişti.¹ Bu telgrafta, adeta bir vasiyet gibi verdiği direktifte, kültür varlıklarının ortaya çıkarılmasını, arşivlenmesini, bunların onarımı ve yurt dışında eğitilmek üzere bu işlerle uğraşacak öğrenci gönderilmesini istemişti.

Atatürk, önce Ankara yakınlarında kazı yaptırmayı düşünmüş ve arkeoloji öğrenimi olmayan bilim insanlarına, Eti Yokuşu ve Ahlatlıbel’i kazdırmıştı. Birisi antropolog (Ord. Prof. Dr. Şevket Aziz Kansu) diğeri Hungaroloji uzmanı (Dr. Hamit Zübeyr Koşay) olan ve bu işe gönüllerini vermiş bu iki bilim insanının, dönemin koşullarına göre başarılı olduklarını görünce, Alaca Höyük’te arkeolojik kazı yapılmasına karar verdiği bilinmektedir. Bunun üzerine, Avrupa’da öğrenimini tamamlayarak ülkeye dönen Remzi Oğuz Arık’a, 1935 yılında kazı görevini vermişti.

Remzi Oğuz Arık, 22 Ağustos 1935 tarihinde Alaca Höyük’te “İlk Milli Kazıyı” başlatmıştı (Arık 1937: 3 vd.). 1936 yılından itibaren kazıya, Dr. Hamit Zübeyr Koşay devam etmiş, ilerleyen yıllarda Dr. Mahmut Akok da 1983 yılına kadar Alaca Höyük’te çalışmıştır. 1983’ten 1995 yılına kadar Alaca Höyük’te hiçbir çalışma yapılmamış ancak, Çorum Müzesi Müdürlüğü bazı müdahalelerde bulunmuştur.

Bilim kurulumuz, bu durumu dikkate almış ve kazı yerinin gerek doğa tahribatını önlemek, gerekse bilim insanlarının Alaca Höyük’ten diğer beklentilerini karşılamak üzere, söz konusu kazıyı yeniden canlandırmayı bir görev olarak kabul etmiştir. 1996 yılında, Bakanlar Kurulu Kararıyla “Yeni Dönem Alaca Höyük Kazılarına” başlanmasına olanak sağlanmıştır.

Ankara Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi Jeofizik Bölümü öğretim elemanları, kazı heyetimizin belirlediği noktalarda araştırma yaptılar.² Önceden açığa çıkartılan Mabet-Saray(?) Binasının doğusundaki alanın fiziki yapısı dikkate alınarak, Alaca Höyükte “Yeni Dönem Kazılarına” Kültür ve Turizm Bakanlığı, Ankara Üniversitesi ve Türk Tarih Kurumu’nun kısıtlı katkılarıyla başlanmıştır.

* Prof. Dr. Aykut Çınaroğlu, Ankara Üniversitesi, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi, Arkeoloji Bölümü, Protohistorya ve Önasya Arkeolojisi Anabilim Dalı, 06100 Sıhhiye, Ankara / TÜRKİYE.

¹ “Baş müvekkil İsmet Paşa Hazretlerine

Son tetkik seyahatlerinde muhtelif yerlerdeki müzeleri ve ve eski sanat ve medeniyet eserlerini de gözden geçirdim.

1. İstanbul’dan başka Bursa, İzmir, Antalya, Adana ve Konya’da mevcut müzeleri gördüm. Bunlarda şimdiye kadar bulunabilen bazı eserler muhafaza olunmakta ve kısmen de ecnebi mutchassisların yardımı ile tasnif edilmektedir. Ancak memleketimizin hemen her tarafında emsalsiz defineler halinde yatmakta olan kadim medeniyet eserlerinin ilerde tarafımızdan meydana çıkarılarak ilmi bir surette muhafaza ve tasnifleri ve geçen devirlerin sürekli ihmali yüzünden pek harap bir hale gelmiş olan abidelerin muhafazaları için müze müdürlüklerine ve hafriyat işlerinde kullanılmak üzere (Arkeoloji) mutahassislara kat’i lüzum vardır. Bunun için Maarifce harice tahsilse gönderilecek talebeden bir kısmının bu şubeye tahsisi muvafık olacağı fikrindeyim.

2. Konya’da asırlarca devam etmiş ihmaller sebebiyle büyük bir harabı içinde bulunmalarına rağmen sekiz asır evvelki Türk Medeniyetinin hakiki mimari şahaserleri sayılacak kıymette bazı mebanı vardır. Bunlardan bilhassa Karatay Medresesi, Alâeddin Camii, Sahip Ata Medrese Camii ve Türbesi, Sırçalı Mescit ve İnce Minareli Camii derhal ve müstacelen tamire muhtaç bir haldedirler. Bu tamirin gecikmesi ve abidelerin kâmilten indirasını mucip olacağından evvela asker işgalinde bulunanların tahliyesinin ve kâffesinin mütehasıs zevat nezaretiyle tamirinin temin buyrulmasını rica ederim.”

21 Şubat 1931 Konya-Gazi Mustafa Kemal

² Alaca Höyük’te jeofizik araştırması için, “Alaca Höyük Arkeolojik Alanının Jeofizik Yöntemlerle Araştırılması” adlı Ankara Üniversitesi Araştırma Fonu başlatılmıştır. 2002-2003 yıllarında yürütülen bu çalışma, Ankara Üniversitesi Mühendislik Fakültesi, Jeofizik Bölümünden Yrd. Doç. Dr. Emin Uluggergerli tarafından yönetilmiştir.

Jeofizikçilerin uyguladıkları “Doğru Akım Özdirenc” yöntemi ile, arkeolojik görüşler birleştirilmiş, yukarıda da belirtildiği gibi, 1997 yılında, höyüğün doğusunda, daha önceden kazılmamış bölgede araştırmaya başlanmıştır.

Alaca Höyük’te yürütüle Yeni Dönem Kazılarında, 2005 yılı sonuna kadar yapılan çalışmaları sonunda;

- Uzunluğu 85 m bulan ve henüz tamamı açığa çıkartılmamış Çevre Duvarı;
- Birinin içinde silo bulunan, üç adet tahıl deposu;
- İçinde maden atölyesinin bulunduğu anıtsal bir yapı kompleksinin bazı odaları;
- Önceki kazılarda açığa çıkartılan mabet – saray binasına, doğu kanadından giriş olması muhtemel bir alan bulunmuş;
- Alaca Höyük Hitit Barajı kazısı ve temizliği;
- 1997-2005 yılları arasında 261 adet envanterlik eser Çorum Arkeoloji Müzesine teslim edilmiştir.

Bu bağlamda, Alaca Höyük kazısı Kurulu Üyelerinden olan Prof. Dr. Ali ve Belkis DİNÇOL’lar için, burada, bir bakıma Hititoloji yi de ilgilendiren buluntulardan;

- Çevre Duvarı,
 - Tahıl depoları,
- tanıtılacaktır.

Çevre Duvarı (İhata Duvarı)?

Alaca Höyük’te Yeni Dönem Kazılarında, II. Çevre Duvarı olarak adlandırdığımız ve 2005 yılı kazı mevsimi sonunda, uzunluğu 85 m ulaşan, höyüğün topografik yapısına paralel giden ve henüz tamamı gün ışığına çıkartılmamış bir taş duvarın varlığı anlaşılmıştır. Bu çevre duvarının çok küçük bir bölümü, höyüğün kuzey – batısındaki bir noktada, önceki kazılarda görülmüş ve sandık tipi kale olarak yorumlanmıştır (Koşay – Akok 1966: 12, Lev. 78).

Söz konusu II. Çevre Duvarı, Höyüğün doğu kesiminin bir bölümünü adeta iç kale şeklinde korumaktadır. Temenosu andıran bu duvarların gerçek uzunluğunun ne kadar olduğunu, şu an için saptamak mümkün olamamıştır. Uzunlukları 80 cm ile 20 cm arasında, yükseklikleri ise ortalama 40-50 cm arasında değişen bu duvarın taşlarının şehre bakan kısımları, hafif dış bükey ve yarım küre şeklinde yuvarlatılmıştır. Taşların yarım küre şeklindeki yüzeylerinin her birinde yaklaşık

60 ya da 70 çekiç darbesi rahatlıkla görülebilmektedir. Aşağıdan yukarı taş sırası, yedi olup, duvarın yüksekliği 2,5 m. genişliği ise yaklaşık 2 m’dir. Duvarın dış yüzeyi, düzensiz taş dizileri ile örülmüştür (Çınaroğlu – Genç 2003: 511, Resim 4, Çizim 2).

Kazılarımızda açığa çıkartılan bu II. Çevre Duvarı, önceki kazılarda açığa çıkartılan I. Çevre Duvarına paralel olup aralarındaki uzaklık 21 m’dir. Yeni Dönem Kazılarında gün ışığına çıkartılan ve Mabet-Saraya ait olduğu anlaşılan tahıl depolarının doğu ve batı duvarları üzerine, her iki Çevre duvarı inşa edilmiştir. Bu da şunu gösteriyor ki; her iki çevre duvarı da tahıl depolarının fonksiyonları sona erdikten sonra yapılmıştır. Her iki duvarın inşaatı sırasında, tahıl depolarının doğu ve batı duvarlarının tahrip edildiği de anlaşılmıştır (Çınaroğlu – Genç 2002: 429 vd., Resim 4, Çizim 2).

Her iki çevre duvarının, Sfenksli Hitit Kapısına, yakın olan bölümlerinin tahribata uğramasından dolayı, nereyle bağlantılı olduğu ya da nerede sonlandığı hakkında hiçbir bulguya ulaşılamamıştır. Genellikle, her iki çevre duvarının taşları yerel mermerdir. Çok nadir olarak, sfenks ve sfenksli kapı kulesi taşlarının aynısı olan andezit taşları da kullanılmıştır (Çınaroğlu – Genç 2002: 429 vd.).

Her iki çevre duvarının, höyüğün fiziki yapısına paralel olarak inşa edildiği anlaşılmıştır (Çınaroğlu – Genç 2002: 429 vd.).

İkinci çevre duvarının birinciden farkı, birinci duvarın tek sıra taşının arka kısımları, farklı aralıklarda iri bloklarla desteklenmiş olmasıdır. İkinci duvar ise, yukarıda belirtildiği gibi tam bir duvar şeklindedir. Duvarın dış yüzeyindeki taşlar, toplama olup, düzensiz bir şekilde örülmüştür. Her iki çevre duvarlarının (İhata Duvarlarının) işlevleri hakkında, henüz kesin bir kaniye varmak mümkün değildir. Gerçek yükseklikleri de saptanamamıştır.

Önümüzdeki yıllarda yapılacak kazılarda, her iki çevre duvarının (İhata Duvarlarının) uzantılarının açığa çıkartılmasına çalışılacaktır.

Çevre duvarlarını, bir savunma duvarı olarak düşünmek ne derece doğru olabilir? Alaca Höyük’ün henüz, Hitit Çağının hangi dönemine ait olduğu, belirlemeyen aşağı şehri, sur duvarları ile çevrilidir. Bu

duvarların iki aslan protomlu kapısı yeni müze binasının hemen yanındadır. Bu kapının geçit verdiği yolun sfenksli kapıya ulaşması olasıdır. Ancak sfenksli kapının kabartmalarının doğruya doğru uzantısı, ikinci bir kaleyi oluşturmuştur. Bu iç kalenin sur duvarlarının uzantıları günümüze kadar araştırılmamıştır. Şehrin Hitit Çağın’daki ikinci sur duvarı ise, sfenksli kapı kulelerinin uzantısıdır. Bir akropol görünümü veren sfenksli kapının sur duvarlarının, höyüğün dışına doğru gittiği ve bugünkü karayolunun altından belediye binası istikametinde ilerlediği, yol inşaatı sırasında görülmüş ve üstü kapatılmıştır.

Gerek teknik açıdan ve gerekse boyut açısından, çevre duvarlarını sur duvarı olarak yorumlamak mümkün değildir. Her ikisini bir tür “Temenos” duvarı gibi düşünmek doğru olacaktır. Ancak, henüz hangi yapıların çevre duvarı olduğunu da tespit etmek olanak dışıdır. Buna rağmen her iki çevre duvarı görsel açıdan ören yerini cazip hale getirmiştir.

Tahıl Depoları

Ankara Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Jeoloji ve Jeofizik Bölümü öğretim elemanları ile kazı heyetimizin işbirliği sonucu topografik haritada belirlenen plankarelerde yoğun taş belirtilerine rastlanılmıştır. Burada yapılan kazılarda, yukarıda belirtilen II. Çevre Duvarı ile birlikte tahıl depoları da açığa çıkartılmıştır (Çınaroğlu – Genç 2003: 511-512, Çizim 2-3).

Bu çalışma sonucunda, ikisi yan yana, diğeri ise mabet –sarayın yeni açığa çıkartılan doğu girişinin(?) güneyinde olmak üzere, üç tahıl deposu gün ışığına çıkartılmıştır. Bunlardan birincisinin içinde ayrıca, yuvarlak bir silo da bulunmuştur. Her iki duvarın inşaatı sırasında tahıl depolarının duvarlarının tahrip edildiği, yukarıda belirtilmişti.

I Nolu Tahıl Deposu

Alaca Höyük’te heyetimiz tarafından yapılan yeni kareleme sisteminde LIX-LXIII /39-42 plankarelerinde yer alan I No’lu silolu depo odasının tamamı açığa çıkartılmıştır. Dikdörtgen planlı olan odanın içten içe mevcut ölçüleri 12 m x 7 m’dir. Ancak, yukarıda belirtildiği gibi, özellikle mabet-sarayı çevreleyen

I. çevre duvarı, tahıl deposunun batı duvarını tahrip etmiştir. Bu durum dikkate alındığında, dikdörtgen şeklindeki deponun uzunluğu 12.60 m’dir. I No’lu silolu depo odasının doğu duvarının korunan içten yüksekliği 4 m’dir. Odanın kuzey duvarı hariç, duvarlarının 2,5 m’si taş örülüdür. Bu taşların büyük çoğunluğu kireç taşıdır. Bunlar, aşağı sıralarda daha büyük boyutlarda 50 x 30 cm yukarı kısımlara çıkıldıkça, taşların küçüldükleri görülmekte ve boyutları. 20 x 20 cm’dir. Duvarın korunan ve yanmamış kerpiç yüksekliği de yaklaşık 1,5 m’dir. Korunan kısımda ki kerpiçlerin uzunluğu 48 x 40 cm, yükseklikleri 20 cm’dir.

I No’lu silo’nun taş döşeli tabanının yaklaşık 3/2’lik bölümü korunmuştur. Yumruk büyüklüğündeki taşlar, üst üste döşenmiştir. Taş tabanda, çatıyı taşıyacak ağaç dikme yeri de tespit edilmiştir. Ağaç dikme deliğinde, üst üste altı taş sırası sayılmaktadır. 2005 yılı kazıları sonucunda silolu tahıl deposunun 7.50 m x...m ölçülerinde olduğu ve I. Çevre Duvarının, tahıl deposunun batı duvarını nasıl tahrip ettiği anlaşılmıştır. I. Çevre duvarı, tahıl deposunun batı duvarının taban seviyesine kadar kaldırarak 5 m genişliğindeki alana inşa edilmiştir.

Silolu tahıl deposunun kuzey duvarı kerpiçlerin başlangıç hizasından tabana kadar 2 m genişleyen çamur yığını ile desteklenmiştir. Bu eğimli kısmın fonksiyonu, tahılın depolanma işlemini kolaylaştırma amaçlı olmalıdır.

Odanın duvarları ve taş döşeli tabanı, tamamen organik bir madde ile kaplanmıştır. Fermante olan bu organik kaplama madde (Kenevir bitkisinin liflerinden yapılmış hasır şeklinde ?), taş duvarların üst seviyesine kadar yatay olarak, kuzey duvarında ki çamur blokaj üzerine ise dikey olarak kaplanmıştır. Tahıl deposunun, doğu, kuzey ve güney duvarları 2.5 m taş temelden sonra kerpiç dizisiyle yükseltilmiştir. Bu yüksekliğin Hitit Çağın’daki ölçüsünü bilmek şu anda olanaksızdır.

I No’lu silo odasının tabanı üzerindeki koyu kahverengi kalıntının, son derece fermantasyona uğramış tahıl olduğu, Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Toprak Bölümü Öğretim elemanlarınca saptanmıştır.³

³ Toprak Bölüm Başkanı Sayın Prof. Dr. Süleyman TABAN’a teşekkür ederiz.

Yuvarlak Silo Odası

I No'lu tahıl deposunun batı duvarına yakın bir noktaya, çamur yığını olarak inşa edilmiş bir silonun varlığı anlaşılmış olup çapı yaklaşık 17.50 x 11.50 m'dir. Çamur yığını üzerine inşa edilen bu silonun tabanı, diğer tahıl depolarında olduğu gibi, yumruk büyüklüğündeki taşlarla döşelidir. Taş döşeli taban, ortaya doğru derinleşmektedir. Taş tabanlı silo, dört yönden gelen ve merkezde birleşen çöküntüsü ile Boğazköy-Hattuşa'dakilere benzemektedir.

Depolama amaçlı yapıldığı kesin olan yuvarlak silonun, neden buraya inşa edildiği henüz anlaşılamamıştır. Çünkü yuvarlak silonun tabanı üzerinde ferman-tasyona, uğramış tahıl kalıntılarına rastlanmamıştır. Yapılan kazı çalışmaları sonucunda, iki olasılık üzerinde durulabilir. Bunlardan birisi, I No'lu silolu tahıl odası, işlevini yitirdikten sonra, içine inşaa edilmiş, diğeri ise, farklı tahıl cinslerinin depolanması amacıyla yapılmış olmasıdır.

II Nolu Depo

Alaca Höyük'te Yeni Dönem Kazılarında açığa çıkarılan II Nolu tahıl deposu dikdörtgen planlı olup, içten içe 24 x 11 m ölçülerindedir. Yapının duvarları, I nolu odada olduğu gibi, doğu – batı, kuzey – güney doğrultusunda uzanmaktadır. Bu odanın korunan duvarlarının yüksekliği 3.5 m'dir. Bu yüksekliğin 2.5 m'si taş, 1m'si kerpiç dizisidir. Kerpiç dizisi yer yer Höyük Köyü eski sakinleri tarafından, kuyular kazmak suretiyle tahrip edildiği gözlenmiştir. I No'lu silolu tahıl odasında olduğu, gibi taş temelle ile kerpiç arasına ince hatıl yerleştirilmiştir. Duvarda kullanılan büyük taşların, düzgün kenarları, silonun içe bakan kısmına yerleştirilmiş ve arada kalan boşluklar çok daha küçük basit toplama taşlarla desteklenmiştir.

II No'lu tahıl odası ile mabet- sarayın yeni açığa çıkarılan giriş bölümünü (?) birleştiren ortak duvar 4.5 m kalınlığındadır. Bu duvar, çok daha iri taşlarla örülmüş olup bazı taşlar 100 x 50 cm olarak ölçülmüştür. Giriş olması muhtemel olan bu alanın genişliği 4.90 m'dir.

II No'lu odanın tabanı, tamamı yumruk büyüklüğünde yuvarlak (kireçtaşı) taşlarla kaplanmıştır. Taşlar, tabana gelişi güzel yerleştirilmiş ve hiç boş alan bırakılmayacak şekilde dizilmiştir. Taşların boyutları yapının ortasına doğru küçülmüş, merkezde ise çok küçük taşlarla yaklaşık 1 m² alanı kaplayan düz bir zemin oluşturulmuştur. Ancak odanın tabanı tamamen

düz değildir. Odanın duvar kenarı ile ortasındaki alan arasında 70 cm'lik bir yükseklik farkı bulunmaktadır. Odanın tabanının ortasında, doğu ve batı kenarlarında birbirine paralel iki çöküntü vardır. Bu da, depo odasının işlevine uygun olarak yapılmış bir özellik olmalıdır.

III Nolu Depo Odası

Alaca Höyük'te açığa çıkartılan tahıl depolarının en küçüğü ve en güneyde yer alan III No'lu tahıl depo odası içten içe 6.50 x 9.70 m ölçülerindedir. Duvar tekniği açısından I ve II No'lu odalardan farkı bulunmayan bu deponun hangi tür tahıl bünyesinde barındırdığı anlaşılamamıştır. III No'lu deponun duvarlarının korunan yüksekliği 1.40 cm yüksekliğindedir. Bunun 1m'si taş temelle yükseltilmiş 40 cm'si ise yanmamış kerpiçten arta kalanlardır (Çınaroğlu – Genç 2003: 511-512, Çizim 2-3).

III No'lu odanın taş döşeli tabanı, duvarı ve bu duvar ve taban üzerindeki organik madde kaplaması diğer depo odaları ile benzerlik göstermekte olup, aynı teknik ve anlayışla inşa edildiği saptanmıştır.

Ancak, bu yapının ölçülerinin daha küçük olması, duvarlarının diğer tahıl odası duvarlarındakilere oranla, daha küçük taşlarla ve kaba örülmesi, taş döşemesinin ise, II No'lu depo odasının taban derinliğine göre 70 cm daha yukarı bir seviyede tespiti ile, diğer depo odalarından ayrılmaktadır. Bu da bize, farklı bir malzemenin depolanmış olabileceğini düşündürmektedir.

Bu depoların en yüksek korunanı olan I No'lu odanın kazılarla ortaya çıkartılan yüksekliği temel alınarak, II ve III No'lu depolara uygulandığında, bu üç tahıl depo odalarına, ortalama 2300 m³ tahıl depolanması mümkündür.

Tahıl depoları işlevlerini yitirdikleri ya da Hitit Çağı Şehrinde bir katastrof sonucunda söz konusu depolar bir ören yerinden alınan iskân yeri toprağı ile doldurulmuştur. Bu iskân yeri toprağı içinde yoğun miktarda Eski Hitit Çağı seramiklerine rastlanılmıştır. Bu da bize göstermektedir ki İmparatorluk Çağında Alaca Höyük'ün bir bölümü iskan dışı kalmıştır. Dolayısıyla tahıl depolarında tarihlemeye yardımcı hiçbir belge bulunmamasına rağmen söz konusu depoların Eski Hitit Çağı'nın sonrasına tarihlenmesi olasıdır. Bu bağlam da Yeni Dönem Alaca Höyük Kazılarında açığa çıkartılan II. Çevre Duvarının da (ihata duvarı) Hitit İmparatorluk Dönemine tarihlenmesi mümkün olacaktır.

Yukarıda açıklanan II. Çevre Duvarı ve üç adet tahıl depoları dışında içinde bir maden (mücevher atölyesi) bulunduğu anıtsal bir yapı kompleksinin bazı odaları; önceki kazılarda açığa çıkartılan mabet- saray binasının, doğu kanadında bir giriş ve Alaca Höyüğü kuş uçuşu 400 m uzaklıktaki büyük olasılıkla IV. Tut-haliya tarafından yaptırılmış olan Hitit Barajının temizliği ve içinde maden atölyesinin bulunduğu anıtsal

yapı yanında Eski Tunç Çağı mimari kalıntılarına da rastlanılmıştır. Yeni Dönem Kazılarında ayrıca Frig Çağında, Hitit İmparatorluk Devri yapılarından yararlanılarak inşaatlar gerçekleştirildiği de saptanmıştır.

Kazı Kurulumuz Üyeleri olan Hititolog Prof. Dr. Dinçol'lar için burada, özellikle, Yeni Dönem Alaca Höyük Kazılarında açığa çıkartılan yapılar içerisinden sadece iki yeni Hitit yapısı tanıtılmaya çalışılmıştır.

SUMMARY

Located on the northeast of old Hittite capital Hattusa at Bogazköy, Alaca Höyük can be referred as the first National Excavation in the history of Anatolian Archeology and has been recognized by the scientific circles since the first half of the 19th Century. Based on the personal instructions of Mustafa Kemal ATATÜRK who had attached great importance to the conservation of ancient historical assets, Alaca Höyük was first started to be excavated in 1935 by Remzi Oğuz Arık, who by the time completed his education in Europe and turned back to home. Following R.O. Arık, Dr. Hamit Zübeyr Koşay and Dr. Mahmut Akok continued to excavate the site. However between the years 1983-1996 no scientific exploration was done in Alaca Höyük, rather than some works carried out by Çorum Archeological Museum. As of 1996, in comply with the decree issued by the Board of Ministers, the New Era Excavations were started at the site. Within this framework following are some of the results of the New Era Excavations in Alaca Höyük by the end of year 2005:

- Surrounding Wall which is nearly 85 m long and not completely unearthed,
- 3 grain storages, one of which includes a silo,
- Some of the rooms of a ceremonial complex which harbours a mining workshop,
- An area which is probably an entrance to the previously excavated temple-palace building from the eastern wing.

In addition to the above mentioned findings one of the most important work carried out in the year 2005 excavation was the excavation of the Alaca Höyük Hittite Dam as well as its cleaning activity. Consequently, 261 archeological pieces are handed over to the Çorum Archeological Museum and are registered to the inventory. As a matter of fact, it is possible to say that together with the surrounding wall, the grain storages, among all another findings of Alaca Höyük, are the most important ones due to their connection with Hittitology that falls under the expertise of Prof Dr. Belkis Dinçol and Prof. Dr. Ali Dinçol, the esteemed members of the Excavation Committee of Alaca Höyük. Finally, during the new are excavations in Alaca Höyük it has been discovered that in the Frig era constructions had been done under the influence of Hittite Emperial Period and within this frame work there are 2 new and important Hittite structures in Alaca Höyük for Prof Dr. Belkis Dinçol and Prof. Dr. Ali Dinçol.

Kaynakça

Arık, R.O.
1937	<i>Türk Tarih Kurumu Tarafından Yapılan Alaca Höyük Hafriyatı 1935'deki Çalışmalara ve Keşiflere ait ilk Rapor</i> . Ankara.	Koşay, H. Z. – M. Akok
1966	<i>Türk Tarih Kurumu Tarafından Yapılan Alaca Höyük Kazısı 1940-1948'deki Çalışmalara ve Keşiflere Ait İlk Rapor / Ausgrabungen von Alaca Höyük Vorbericht die Forschungen und Entdeckungen von 1940-1948</i> , Ankara.
Çınaroğlu, A. – E. Genç
2000	"Alaca Höyük 1998 Yılı Kazı Çalışmaları", 21. <i>Kazı Sonuçları Toplantısı 1</i> : 327-334.	1973	<i>Türk Tarih Kurumu Tarafından Yapılan Alaca Höyük Kazısı 1963-1967'deki Çalışmalara ve Keşiflere Ait İlk Rapor / Alaca Höyük Excavations Preliminary Report on Research and Discoveries 1963-1967</i> , Ankara.
2002	"Alaca Höyük 1999-2000 Yılı Kazı Çalışmaları", 23. <i>Kazı Sonuçları Toplantısı 1</i> : 327-334.		
2003	"Alaca Höyük 2001 Yılı Kazı Çalışmaları", 24. <i>Kazı Sonuçları Toplantısı 1</i> : 509-518.		
2004	"Alaca Höyük 2002 Yılı Kazı Çalışmaları", 25. <i>Kazı Sonuçları Toplantısı 1</i> : 279-288.		

Res. 1

Res. 2

Res. 3